Riigi Teataja

Nr. 88. **11. novembril 1930.** **Nr. 88.**

Art. 576. **Määrus maaparanduslaenu fondi valitsemise, laenude väljaandmise, kindlustuse ja tasumise korra kohta.**

577. **Laskeriistade hoidmise, kandmise, nendega kauplemise ja nende valmistamise määruse muutmise määrus.**

578. **Määrus Oidrema asunduse riigistatud maa kasutajaile määratud 1930 a. kinnisvarademaksu õiendamise tähtaja pikendamise asjas.**

579. **Põllu- ja metsamajanduslikult kasutatavate maade puhtakasu rublade tariifid.**

580. **Kinnitusameti liikmete valimise korra § 2 muutmise määrus.**

581. **Ettevõtte valmistusala ja temas töötavate isikute arvu kohta tööinspektorile teadete saatmise kord.**

582. **Teadaanne riikide kohta, kelle suhtes on maksvad rahvusvaheliselt jõusseastunud Eesti poolt vastuvõetud rahvusvahelised konventsioonid ja kokkulepped.**

583. **Teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.**

584. **Kohtu- ja siseministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.**

585. **Sundmäärus metsakaitse kohta Nõmme linnas.**

Vabariigi Valitsuse poolt 29. oktoobril 1930 kinnitatud

576. Määrus maaparanduslaenu fondi valitsemise, laenude väljaandmise, kindlustuse ja tasumise korra kohta.

Alus: Maaparanduslaenu fondi seaduse § 13 (RT 191/192 — 1925 ja RT 32 — 1930).

§ 1. Maaparanduslaenu fondi valitsemine, laenude väljaandmine, kindlustuste võtmine ja laenude ning nende tähtajaliste maksude sissenõudmine pannakse Eesti Maapanga peale, kuhu ka laenusoovijail tuleb laenusaamiseks vastava kirjaliku avaldusega pöörata.

§ 2. Maaparanduslaen ühes muude, varemalt tehtud hüpotekaar-laenudega ei või ületada 80% laenusaaja põllumajandusliku kinnisvara hinnatud väärtust enne laenu väljaandmist.

Riigirentnikkudel, kes maad kasutavad põlise pidamise õigusega, võetakse kinnisvaral lasuva võlana arvesse maa ostuhind ja kõik riiklikud laenud.

Laenude andmisel majapidamistele uudismaadel võib laen ulatada kuni 60% koha väärtusest, arvesse võttes maaparanduse läbi loodetavat maa väärtuse tõusu.

Talu hinna-väärtuse määrab kindlaks Eesti Maapank, oma põhikirja §§ 29—32 ette nähtud korras ja alustel. Kui tarvilik on kohapeal erihindamist ette võtta, kannab kulud laenusoovija.

§ 3. Era- või riigimaade rentnikkudele võib anda maaparanduslaenu, kui rendilepingu tingimused rentnikule maaparandustööde tegemist võimaldavad. Ei võimalda rendilepingu tingimused maaparandustööde tegemist, peab rentnik laenusaamiseks esitama maaomaniku vastava nõusoleku.

Rentnikkudele väljaantavate laenude lõpulik tasumine peab sündima vähemalt üks aasta enne rendilepingu tähtaja lõppu. Riigirentnikkudele, kes maad kasutavad põlise pidamise õigusega, võivad riigimaade ameti nõusolekul laenu tähtajad ületada ka rendilepingu kestvust.

Rendilepingud eramaade kohta kantakse enne laenu väljaandmist kinnistusraamatutesse. Eesti Maapangal on õigus kaaluvatel põhjustel teha erandeid rendilepingute kinnistusraamatutesse sissekandmise nõudest.

§ 4. Isikuile, kes ei ole maaomanikud, või kelle talud, mille parandamiseks laenu võetakse, võlga tarvilikult ei kindlusta (§ 2 kolmas

lõige), võib laenu anda muude kinnisvarade peale tehtud obligatsioonide, väärtpaberite või käemeeste kindlustusel. Eesti Maapank võib nõuda käemeeste vastutuse kindlustamist hüpotekaarselt obligatsiooniga või keelumärkusega (Not. sead. § 316) laenusaaja kulul.

Kinnisvarasid võib laenusaajailt ja käemeestelt pandiks võtta kuni 80% kinnisvara hinnatud väärtusest, maha arvates ingrosseeritud võlad.

Riigimaade rentnikkude käemeesteks võivad olla ka vähemalt kaks riigirentnikku, kes maad kasutavad põlise pidamise õigusega, kui nende kohustused riigi vastu korralikult täidetud. Käemehed — riigirentnikud annavad Eesti Maapangale kirjaliku kohustuse, et nad oma kohtade ostu puhul laenu kindlustavad hüpotekaarselt ja et nad oma rendiõigusi võivad kolmandatele isikutele üle anda ainult Eesti Maapanga nõusolekul.

§ 5. Petserimaal ja Narvatagustes valdades asuvatele maaomanikkudele, kelle maad veel kinnistamata, antakse laenu vähemalt kahe käemehe vastutusel, kusjuures ühele majapidamisele väljaantud laenusumma ei või ületada 500 kr. ja laenusaaja võlakohustuse ingrosseerimine peab sündima Petseri ja Narvataguste maade kinnisvarade kinnistamise seaduse § 90 (RT 2 — 1927) korras.

§ 6. Laenu annab välja Eesti Maapank Põllutööministri poolt kinnitatud laenumääramise protokollide põhjal Maaparanduslaenu fondi seaduse § 2 ette nähtud summadest.

§ 7. Laen määratakse kas pärast maaparandustööde täitmist või ette, kuid viimasel juhul mitte rohkem kui ühe maaparandushooaja töökava piirides korraga. Laen antakse välja kas tervelt või osade kaupa, peale selle, kui läbiviidud maaparandustööde kohta vastavad tõendused Eesti Maapangale esitatud.

§ 8. Võlakohustusele kirjutavad alla laenusaaja ja laenuandmisel käemeeste vastutusel ka käemehed. Allkirjad tõestab notar, politsei, ringkonna riigimaade valitseja või omavalitsuste asutused.

Obligatsioonid ingrosseeritakse enne laenu väljaandmist; kulud kannab laenuvõtja.

Kui laen määratud väärtpaberite kindlustusel, siis tuleb laenusaajal ühes allakirjutatud võlakohustusega Eesti Maapangale esitada pandina tarviliku summa suuruses väärtpabereid.

§ 9. Laenu tähtaja alguseks loetakse laenu või selle esimese osa väljaandmisele eelkäiv 1. juuli või 1. jaanuar.

Laenu ja intresside tasumise tähtajad on iga aasta 1. juuli ja 1. jaanuar. Intressid makstakse poole aasta viisi ette. Laenu väljaandmisel võetakse intressid kuni järgmise tähtajani ette.

Laenusaajal on õigus laenu enne tähtaega tervelt või osaliselt tasuda, kuid ümargustes summades, mitte alla 10 krooni, kusjuures järgmise tähtajani ettemakstud intressid arvesse võtmata jäävad.

§ 10. Kui laen on antud käemeeste vastutusel, võib Eesti Maapank nõuda laenusaajalt igal ajal tõendusi käemeeste varandusliku seisukorra kohta. Leiab Eesti Maapank, et laen küllalt kindlustatud ei ole, siis on laenusaaja kohustatud lisakindlustusi andma või laenu kohe tagasi maksma.

§ 11. Laenusaaja on kohustatud maaparandustöid täitma sama kava järgi, mille põhjal laen määratud. Muudatusi võib kavas ette võtta ainult Eesti Maapanga loaga.

§ 12. Kui laenusaaja või mõne käemehe varandus konkursi alla langeb, mõni käemeestest sureb või oma varanduse kolmandatele isikutele võõrandab, võib Eesti Maapank laenu vastuvaidlemata korras tagasi nõuda, kui määratud tähtaja jooksul ei ole uusi kindlustusi esitatud.

§ 13. Laenude valitsemise, arvestamise ja sissenõudmisega seotud kulude katteks arvatakse väljaantud laenu pealt 0,5% aastas Eesti Maapanga kasuks. Peale selle arvatakse 10% tähtajaliste maksude näol sissetulnud summade pealt panga põhikapitali täiendamiseks Eesti Maapanga põhikirja § 115 kohaselt.

§ 14. Iga kolme kuu järele esitab Eesti Maapank Põllutööministeeriumile aruande maaparanduslaenu fondi seisukorra ja väljaantud laenude kohta.

§ 15. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Määrus maaparanduslaenu fondi valitsemise, laenude väljaandmise, kindlustuse ja tasumise korra kohta (RT 47 ja 66 — 1926 ja 64 — 1929).

Riigivanem O. Strandman.

Põllutööminister A. Kerem.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 5. novembril 1930 vastu võetud

577. Laskeriistade hoidmise, kandmise, nendega kauplemise ja nende valmistamise määruse muutmise määrus.

1. Laskeriistade hoidmise, kandmise, nendega kauplemise ja nende valmistamise määruse (RT 13 — 1921) § 2 märkus 2 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

Märkus 2. Riigimetsade, politsei, tollivalve, aktsiisivalve ja vangimajade valitsuse ning vangimajade ametnikkudele ja teenijatele annavad laskeriistade kandmise ja hoidmise load nende keskvalitsused. Prokuratuuri esindajatele, kohtu-uurijatele, kohtunikkudele ja kohtupristavitele annab nimetatud load Kohtu- ja siseminister ja Riigikontrolli ametnikkudele Riigikontrolör.

2. Sama määruse muutmise määrused, mis avaldatud RT 21 — 1921, 63/64 — 1925, 89/90 — 1925, 117/118 — 1925 ja 86 — 1929, kaotavad maksvuse.

Riigivanem O. Strandman.

Kohtu- ja siseminister A. Anderkopp.

Riigisekretär K. Terras.

578. Määrus Läänemaal Veltsa vallas asuva Oidrema asunduse riigistatud maa kasutajaile määratud 1930 a. kinnisvarademaksu õiendamise tähtaja pikendamise asjas.

Avaldatakse Kinnisvarademaksu seaduse § 41 (RT 18/19 — 1920) põhjal.

Tähtaeg Veltsa vallas asuva Oidrema asunduse riigistatud maa kasutajaile määratud 1930 a. kinnisvarademaksu õiendamiseks määratakse $^2/_3$ osa maksu tasumiseks 30. novembri 1930 asemel 31. detsembrini 1930.

Tallinnas, 5. novembril 1930.

Majanduseminister J. Zimmermann.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

579. Põllu- ja metsamajanduslikult kasutatavate maade puhtakasu rublade tariifid.

Avaldatud Põllutööministri poolt Juhatuskirja kinnisvarade hindamise seaduse § 8 (RT 57 — 1930) ette nähtud põllu- ja metsamajanduslikkude minevusraioonide kindlaksmääramiseks p.p. 1 ja 10 (RT 81 — 1930) põhjal.

I.

Põllumajanduslikult kasutatavate maade puhtakasu rublade keskmine (IV raiooni) tariif.

Põllumaa		Heinamaa		Karjamaa	
Kõlviku klass	Tariif hektaari pealt rublades	Kõlviku klass	Tariif hektaari pealt rublades	Kõlviku klass	Tariif hektaari pealt rublades
I	23.14	I a	26.37	I	0.81
II	18.30	I b	16.42	II	0.27
III	13.99	I c	6.32	III	0.13
IV	9.96	II a	21.12		
V	6.73	II b	12.65		
VI	4.04	II c	4.31		
VII	1.88	III a	16.15		
VIII	0.81	III b	9.28		
XI	0.13	III c	2.69		
		IV a	11.84		
		IV b	6.59		
		IV c	1.48		
		V a	8.07		
		V b	4.31		
		V c	0.54		
		VI a	4.84		
		VI b	2.56		
		VI c	0.27		
		VII a	2.96		
		VII b	1.35		
		VII c	0.13		

II.

Metsamajanduslikult kasutatavate maade puhtakasu rublade tariif.

Puuselts / Klass / Raioonid	Mänd					Kuusk					Lehtpuu		
	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	I	II	III
I	5.84	3.93	2.42	1.35	0.51	6.67	4.28	2.53	1.10	0.27	3.58	2.13	1.02
II	5.06	3.39	2.10	1.16	0.43	5.68	3.63	2.15	0.94	0.24	2.83	1.67	0.81
III	4.25	2.85	1.75	0.97	0.38	4.66	3.01	1.78	0.78	0.19	2.07	1.24	0.59
IV	3.44	2.31	1.43	0.78	0.30	3.66	2.34	1.40	0.62	0.13	1.32	0.78	0.38
V	2.66	1.78	1.10	0.59	0.24	2.66	1.72	1.00	0.43	0.11	0.57	0.35	0.16

1. novembril 1930. Nr. 814.

Põllutööminister A. Kerem.

---

580. Kinnitusameti liikmete valimise korra (RT 125/126 — 1920) § 2 muutmise määrus.

Vastu võetud kinnitusnõukogu üldkoosolekul 24. oktoobril 1930 ja Hariduse- ja sotsiaalministrilt kinnitatud 29. oktoobril 1930.

Kinnitusameti liikmete valimise korra § 2 muudetakse ja pannakse maksma järgmisel kujul:

§ 2. Iga kinnitusameti piirkonnas töötava haigekassa juhatus valib sellekohase tööinspektori teadaande põhjal kassaliikmete hulgast volinikke kinnitusameti liikmete valimiskoosolekule järgmisel arvul:

haigekassad, kel kuni 250 liiget — 1 voliniku,

haigekassad, kel 250—1000 liiget — iga 250 liikme kohta ühe voliniku, kusjuures ülejääk üle 125 õiguse annab veel ühe voliniku saatmiseks.

Haigekassad, kel üle 1000 liikme, valivad iga 500 liikme kohta ühe voliniku, kuid mitte alla 4. Ülejääk üle 250 annab õiguse ühe voliniku saatmiseks.

Hariduse- ja
sotsiaalminister J. Hünerson.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse
osakonna direktor Joh. Sonin.

---

581. Ettevõtte valmistusala ja temas töötavate isikute arvu kohta tööinspektorile teadete saatmise kord.

Kinnitusnõukogu III osakonna koosolekul 24. oktoobril 1930 vastu võetud ja Hariduse- ja sotsiaalministrilt 29. oktoobril 1930 kinnitatud.

Alus: Tööstusliku töö seaduse § 447 (VSK XI k. II jagu 1913 a. väljaanne) ja Kinnitusnõukogu seaduse § 13 II jao p. 8 (RT 77/78 — 1920).

Ettevõtte juhataja, kelle juhtimisel olev ettevõte kinnitusühisuse all veel ei ole, kuid tööliste arvu suurenemise, töötamise ala muutmise või mõne teise põhjuse tõttu peaks sinna kuuluma, on kohustatud vastava jaoskonna tööinspektorile saatma teateid oma ettevõtte kohta Töö-hoolekandeministri sunduslikus määruses uute tööstusettevõtete üle teadete andmise kohta (RT 197/198 — 1920) toodud kava järgi 2 päeva jooksul, arvates päevast, millal tema ettevõte hakkas vastama Tööstusliku töö seaduse § 372 (RT 106 — 1923) ette nähtud tundemärkidele.

Uuesti avatud ettevõtete juhatajad ei ole kohustatud tööinspektorile saatma peale Töö-hoolekandeministri poolt uute tööstusettevõtete üle teadeteandmise kohta käiva määruse (RT 197/198 — 1920) põhjal saadetud teadete muid erilisi andmeid.

Hariduse- ja
sotsiaalminister J. Hünerson.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse
osakonna direktor Joh. Sonin.

---

582. Välisministeeriumi teadaanne riikide kohta, kelle suhtes on maksvad rahvusvaheliselt jõusseastunud Eesti poolt vastuvõetud rahvusvahelised konventsioonid ja kokkulepped.

I.

Rahvusvahelised konventsioonid, mis sõlmitud Rahvaste Liidu hoolel.

A. Rahvusvahelised töökonventsioonid.

1. Konventsioon tööpuuduse kohta, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi esimesel istungjärgul Washingtonis 28. novembril 1919.

Riigikogu poolt vastu võetud 27. oktoobril 1922 (RT 141/142 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 20. detsembril 1922.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Lõuna-Aafrika Unioon, Saksamaa, Austria, Suur-Britannia, Belgia, Bulgaaria, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Jaapan, Luksemburg, Norra, Poola, Rumeenia, Lõunaslaavia, Rootsi, Helveetsia.

2. Konventsioon naiste öötöö kohta, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi esimesel istungjärgul Washingtonis 28. novembril 1919.

Riigikogu poolt vastu võetud 27. oktoobril 1922 (RT 141/142 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 20. detsembril 1922.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Lõuna-Aafrika Unioon, Austria, Belgia, Suur-Britannia, Bulgaaria, Kuuba, Eesti, Prantsusmaa, Kreeka, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Luksemburg, Hollandi, Rumeenia, Lõunaslaavia, Helveetsia, Čehhoslovakkia.

3. Konventsioon laste vanaduse alammäära kohta vastuvõtmisel tööstustöödele, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi esimesel istungjärgul Washingtonis 28. novembril 1919.

Riigikogu poolt vastu võetud 27. oktoobril 1922 (RT 141/142 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 20. detsembril 1922.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Belgia, Suur-Britannia, Bulgaaria, Čiili, Kuuba, Taani, Eesti, Kreeka, Iiri Vaba Riik, Jaapan, Läti, Luksemburg, Hollandi, Poola, Rumeenia, Lõunaslaavia, Helveetsia, Čehhoslovakkia.

4. Konventsioon laste öötöö kohta tööstuses, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi esimesel istungjärgul Washingtonis 28. novembril 1919.

Riigikogu poolt vastu võetud 27. oktoobril 1922 (RT 141/142 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 20. detsembril 1922.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Austria, Belgia, Suur-Britannia, Bulgaaria, Čiili, Kuuba, Taani, Eesti, Prantsusmaa, Kreeka, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Läti, Luksemburg, Hollandi, Poola, Rumeenia, Lõunaslaavia, Helveetsia.

5. Konventsioon laevaõnnetuse korral tööpuuduse eest kahjutasu maksmise kohta, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi teisel istungjärgul Geenuas 9. juulil 1920.

Riigikogu poolt vastu võetud 15. detsembril 1922 (RT 4/5 — 1923).

Eesti kohta jõusse astunud 27. märtsil 1923.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Saksamaa, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Suur-Britannia, Bulgaaria, Kanada, Kuuba, Hispaania, Eesti, Prantsusmaa, Kreeka, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Läti, Luksemburg, Poola, Lõunaslaavia.

6. Konventsioon laste vanaduse alammäära kohta vastuvõtmisel meretööle, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi teisel istungjärgul Geenuas 9. juulil 1920.

Riigikogu poolt vastu võetud 15. detsembril 1922 (RT 4/5 — 1923).

Eesti kohta jõusse astunud 3. märtsil 1923.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Saksamaa, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Suur-Britannia, Bulgaaria, Kanada, Kuuba, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Kreeka, Ungari, Iiri Vaba Riik, Jaapan, Läti, Luksemburg, Norra, Hollandi, Poola, Rumeenia, Lõunaslaavia, Rootsi.

7. Konventsioon meremeestele töömuretsemise vahetalituse kohta, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi teisel istungjärgul Geenuas 10. juulil 1920.

Riigikogu poolt vastu võetud 15. detsembril 1922 (RT 4/5 — 1923).

Eesti kohta jõusse astunud 3. märtsil 1923.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Saksamaa, Austraalia, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Bulgaaria, Kuuba, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Jaapan, Läti, Luksemburg, Norra, Poola, Lõunaslaavia, Rootsi.

8. Konventsioon põllumajandustöödele lastavate laste vanaduse kohta, vastu võetud kon-

ventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi kolmandal istungjärgul Genfis 16. novembril 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 29. juunil 1922 (RT 104/105 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 31. augustil 1923.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Austria, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Bulgaaria, Eesti, Ungari, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Jaapan, Luksemburg, Poola, Rootsi, Čehhoslovakkia.

9. Konventsioon põllutööliste ühinemise ja koalitsiooni õiguste kohta, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi kolmandal istungjärgul Genfis 12. novembril 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 29. juunil 1922 (RT 104/105 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 11. mail 1923.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Saksamaa, Austria, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Suur-Britannia, Bulgaaria, Čiili, Taani (ilma Grööni maata), Eesti, Soome, Prantsusmaa, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Läti, Luksemburg, Norra, Hollandi, Poola, Lõunaslaavia, Rootsi, Čehhoslovakkia.

10. Konventsioon tasumaksmise kohta õnnetusjuhtude korral põllutööl, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi kolmandal istungjärgul Genfis 12. novembril 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 29. juunil 1922 (RT 104/105 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 26. veebruaril 1923.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Saksamaa, Suur-Britannia, Bulgaaria, Čiili, Taani, Eesti, Prantsusmaa, Itaalia (ei käi asumaade kohta), Iiri Vaba riik, Läti, Luksemburg, Hollandi, Poola, Rootsi.

11. Konventsioon tinavalge tarvitamise kohta maalritöödes, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi kolmandal istungjärgul Genfis 19. novembril 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 29. juunil 1922 (RT 104/105 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 31. augustil 1923.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Austria, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Bulgaaria, Čiili, Kuuba, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Ungari, Läti, Luksemburg, Norra, Poola, Rumeenia, Lõunaslaavia, Rootsi, Čehhoslovakkia.

12. Konventsioon alaealiste vanaduse alammäära kohta vastuvõtmisel laevatöödele kütjatena või söetöölistena, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi kolmandal istungjärgul Genfis 11. novembril 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 29. juunil 1922 (RT 104/105 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 20. novembril 1922.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Saksamaa, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Suur-Britannia, Bulgaaria, Kanada, Kuuba, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Läti, Luksemburg, Norra, Poola, Rumeenia, Lõunaslaavia, Rootsi.

13. Konventsioon laevadel töötavate laste ja alaealiste sundusliku arstliku järelevaatuse kohta, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi kolmandal istungjärgul Genfis 11. novembril 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 29. juunil 1922 (RT 104/105 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 20. novembril 1922.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Saksamaa, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Suur-Britannia, Bulgaaria, Kanada, Kuuba, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Jaapan, Läti, Luksemburg, Hollandi, Poola, Rumeenia, Lõunaslaavia, Rootsi.

14. Konventsioon nädalapuhkepäeva kohta tööstusettevõtetes, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi kolmandal istungjärgul Genfis 17. novembril 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 2. novembril 1923 (RT 132/133 — 1923).

Eesti kohta jõusse astunud 29. novembril 1923.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Bulgaaria, Čiili, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Läti, Luksemburg, Poola, Portugal, Rumeenia, Lõunaslaavia, Čehhoslovakkia.

15. Konventsioon öötöö kohta pagaritööstustes, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi seitsmendal istungjärgul Genfis 8. juunil 1925.

Riigikogu poolt vastu võetud 19. novembril 1929 (RT 97 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 23. detsembril 1929 (RT 5 — 1930).

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Bulgaaria, Kuuba, Eesti, Soome, Luksemburg.

16. Konventsioon õnnetusjuhtude läbi vigastatud oma- ja välismaa töölistega ühtlase ümberkäimise kohta, vastu võetud konventsioo-

nikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi seitsmendal istungjärgul Genfis 5. juunil 1925.

Riigikogu poolt vastu võetud 19. märtsil 1930 (RT 27 — 1930).

Eesti kohta jõusse astunud 14. aprillil 1930 (RT 37 — 1930).

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Lõuna-Aafrika Unioon, Saksamaa, Austria, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Suur-Britannia, Bulgaaria, Kuuba, Taani (ei käi Gröönimaa kohta), Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Jaapan (ei käi Korea, Formosa, Konafuto, Konan-Toung'i ja Lõunamere saarte kohta), Läti, Luksemburg, Norra, Hollandi, Poola, Portugal (reservatsiooniga asumaade kohta), Lõunaslaavia, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia.

17. Konventsioon merimeeste palkamise lepingu kohta, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi üheksandal istungjärgul Genfis 24. juunil 1926.

Riigikogu poolt vastu võetud 26. märtsil 1929 (RT 34 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 10. mail 1929.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Suur-Britannia ja Põhja-Iirimaa, Bulgaaria, Kuuba, Eesti, Prantsusmaa, Iiri Vaba Riik, Itaalia (käib ka asumaade kohta), Luksemburg, Lõunaslaavia, Saksamaa.

18. Konventsioon merimeeste kodumaale tagasisaatmise kohta, vastu võetud konventsioonikavana Rahvusvahelise Töökonverentsi üheksandal istungjärgul Genfis 23. juunil 1926.

Riigikogu poolt vastu võetud 24. mail 1928 (RT 51 — 1928).

Eesti kohta jõusse astunud 9. juulil 1928.

Maksma pandud järgmiste riikide poolt: Saksamaa, Belgia (reservatsiooniga asumaade kohta), Bulgaaria, Kuuba, Eesti, Prantsusmaa, Iiri Vaba Riik, Itaalia (käib ka asumaade kohta), Luksemburg, Lõunaslaavia.

B. Mitmesugused rahvusvahelised konventsioonid.

1. Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja Allakirjutamise Protokoll, Genf, 16. detsember 1920.

Riigikogu poolt vastu võetud 21. juunil 1922 (RT 96/97 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 2. mail 1923.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Lõuna-Aafrika Unioon, Albaania, Saksamaa, Austraalia, Austria, Belgia, Brasiilia, Briti Impeerium, Bulgaaria, Kanada, Čiili, Hiina, Kuuba, Taani, Hispaania, Eesti, Etioopia, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Haiti, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Jaapan, Läti, Leedu, Luksemburg, Norra, Uus-Meremaa, Panama, Hollandi, Pärsia, Poola, Portugal, Rumeenia, Salvador, Lõunaslaavia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Uruguai, Venetsuela.

2. Deklaratsioon Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja sundusliku jurisdiktsiooni tunnustamise kohta, Genf, 16. detsember 1920.

Riigikogu poolt vastu võetud 29. juunil 1922 (RT 96/97 — 1922).

Eesti kohta 5 aastaks jõusse astunud 2. mail 1923. Pikendatud kümneks aastaks 25. mail 1928 (RT 46 — 1928 ja RT 62 — 1928).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Lõuna-Aafrika Unioon, Saksamaa, Austraalia, Austria, Belgia, Inglismaa, Brasiilia, Bulgaaria, Kanada, Taani, Hispaania, Eesti, Etioopia, Soome, Kreeka, Haiti, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Läti, Leedu, Norra, Uus-Meremaa, Panama, Hollandi, Portugal, Salvador, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Uruguai, Albaania, Luksemburg, Rumeenia.

3. Rahvaste Liidu Põhikirja muudatused:

a) Protokoll artikli 4 muutmise kohta, Genf, 5. oktoober 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 5. juulil 1923 (RT 96 — 1923).

Jõusse astunud 29. juulil 1926.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Lõuna-Aafrika Unioon, Albaania, Austraalia, Belgia, Brasiilia, Briti Impeerium, Bulgaaria, Kanada, Čiili, Hiina, Kuuba, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Haiti, Ungari, India, Itaalia, Jaapan, Läti, Libeeria, Leedu, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi, Poola, Portugal, Rumeenia, Salvador, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Uruguai, Venetsuela.

b) Protokoll artikli 6 muutmise kohta, Genf, 5. oktoober 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 5. juulil 1923 (RT 96 — 1923).

Jõusse astunud 13. augustil 1924.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Lõuna-Aafrika Unioon, Albaania, Austraalia, Belgia, Brasiilia, Briti Impeerium, Bulgaaria, Kanada, Čiili, Hiina, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Haiti, Ungari, India, Itaalia, Jaapan, Läti, Libeeria, Leedu, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi, Poola, Portugal, Rumeenia, Salvador, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Uruguai, Venetsuela.

d) Protokoll artikli 12 muutmise kohta, Genf, 5. oktoober 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 5. juulil 1923 (RT 96 — 1923).

Jõusse astunud 26. septembril 1924.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Lõuna-Aafrika Unioon, Austraalia, Belgia, Brasiilia, Briti Impeerium, Bulgaaria, Kanada, Čiili, Hiina, Kuuba, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Haiti, Ungari, India, Itaalia, Jaapan, Läti, Leedu, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi, Poola, Portugal, Rumeenia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Uruguai, Venetsuela.

e) Protokoll artikli 13 muutmise kohta, Genf, 5. oktoober 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 5. juulil 1923 (RT 96 — 1923).

Jõusse astunud 26. septembril 1924.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Lõuna-Aafrika Unioon, Austraalia, Belgia, Brasiilia, Briti Impeerium, Bulgaaria, Kanada, Čiili, Hiina, Kuuba, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Haiti, Ungari, India, Itaalia, Jaapan, Läti, Leedu, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi, Poola, Portugal, Rumeenia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Uruguai, Venetsuela.

f) Protokoll artikli 15 muutmise kohta, Genf, 5. oktoober 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 5. juulil 1923 (RT 96 — 1923).

Jõusse astunud 26. septembril 1924.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Lõuna-Aafrika Unioon, Austraalia, Belgia, Brasiilia, Briti Impeerium, Bulgaaria, Kanada, Čiili, Hiina, Kuuba, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Haiti, Ungari, India, Itaalia, Jaapan, Läti, Leedu, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi, Poola, Portugal, Rumeenia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Uruguai, Venetsuela.

4. Konventsioon ja Statuut transiidi vabaduse kohta, alla kirjutatud Barcelonas 20. aprillil 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 16. detsembril 1924 (RT 1/2 — 1925).

Eesti kohta jõusse astunud 5. septembril 1925.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Albaania, Saksamaa, Austria, Belgia, Briti Impeerium (New-Foundland'iga, Malai föderaal ja mitte-föderaal riigid), Palestiina, Uus-Meremaa, India, Bulgaaria, Čiili, Taani, Danzigi Vaba Linn, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Süüria ja Liibanon, Kreeka, Ungari, Itaalia, Jaapan, Läti, Luksemburg, Norra, Hollandi, Poola, Rumeenia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Lõunaslaavia.

5. Protokoll vahekohtu klauslite kohta, alla kirjutatud Genfis 24. septembril 1923.

Riigikogu poolt vastu võetud 22. märtsil 1928 (RT 30 — 1928).

Eesti kohta jõusse astunud 4. juulil 1929 (RT 57 — 1929).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Albaania, Saksamaa, Austria, Belgia, Briti Impeerium (ainult Suur-Britannia ja Põhja-Iirimaa), Lõuna-Rhodeesia, New-Foundland, Irak ja Palestiina, Uus-Meremaa ja Briti üksikud koloniid, Taani, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Jaapan, Monako, Norra, Hollandi (asumaadega), Rumeenia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Luksemburg.

6. Konventsioon orjapidamise kohta, alla kirjutatud Genfis 25. septembril 1926.

Riigikogu poolt vastu võetud 13. novembril 1928 (RT 97 — 1928).

Jõusse astunud Eesti kohta 16. mail 1929 (RT 52 — 1929).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Ameerika Ühendriigid, Austria, Belgia, Briti Impeerium, Kanada, Lõuna-Aafrika Unioon, Austraalia, Uus-Meremaa, India, Iiri Vaba Riik, Bulgaaria, Taani, Egüptus, Ekvador, Hispaania, Eesti, Soome, Kreeka, Haiti, Ungari, Irak, Itaalia, Läti, Libeeria, Monako, Nikaragua, Norra, Hollandi (asumaadega), Portugal, Lõunaslaavia, Sudan, Rootsi, Poola.

7. Konventsioon ja Statuut raudteede rahvusvahelise korra kohta ja allakirjutamise Protokoll, alla kirjutatud Genfis 9. detsembril 1923.

Riigikogu poolt vastu võetud 26. märtsil 1929 (RT 31 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 20. detsembril 1929 (RT 85 — 1929).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Austria, Belgia, Briti Impeerium (teatud asumaadega j.n.e.), Lõuna-Rhodeesia, New-Foundland, Uus-Meremaa, India, Palestiina, Taani, Danzigi Vaba Linn, Hispaania, Eesti, Kreeka, Ungari, Jaapan, Norra, Hollandi, Poola, Rumeenia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Etioopia, Lõunaslaavia.

8. Konventsioon välismaaliste vahekohtuotsuste täitmise kohta, alla kirjutatud 26. septembril 1927.

Riigikogu poolt vastu võetud 26. märtsil 1929 (RT 37 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 16. augustil 1929 (RT 57 — 1929).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Austria, Belgia (ühes asumaadega), Taani, Eesti, Inglismaa, Põhja-Iirimaa, Uus-Meremaa, Rootsi, Hispaania, Luksemburg, Helveetsia.

9. Deklaratsioon merest eraldatud riikide lipuõiguse tunnustamise kohta, alla kirjutatud Barcelonas 20. aprillil 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 26. juulil 1929 (RT 74 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 30. augustil 1929.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Albaania, Austria, Belgia, Briti Impeerium, New-Foundland, Uus-Meremaa, India, Kanada, Austraalia, Lõuna-Aafrika Unioon, Bulgaaria, Čiili, Taani, Hispaania, Eesti, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Jaapan, Läti, Norra, Hollandi (ühes asumaadega), Soome, Ungari, Poola, Rootsi, Čehhoslovakkia, Helveetsia, Rumeenia, Siiam, Lõunaslaavia.

10. Rahvusvaheline Konventsioon naiste ja lastega kauplemise vastu võitlemiseks, alla kirjutatud Genfis 30. septembril 1921.

Riigikogu poolt vastu võetud 18. detsembril 1929 (RT 1 — 1930).

Eesti kohta jõusse astunud 28. veebruaril 1930 (RT 24 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Albaania, Austria, Belgia, Briti Impeerium (teatud koloniidega), Irak, Kanada, Austraalia, Lõuna-Aafrika Unioon, Uus-Meremaa, India, Čiili, Bulgaaria, Hiina, Kuuba, Hispaania (välja arvatud Hispaania valdused Aafrikas ja Hispaania protektoraadi all olevad territooriumid Marokos), Eesti, Soome, Prantsusmaa (välja arvatud koloniid ja protektoraadi või mandaadi all olevad territooriumid), Süüria ja Liibanon, Itaalia (ühes koloniidega), Kreeka, Ungari, Jaapan, Läti, Luksemburg, Norra, Hollandi (asumaadega), Poola (Danzig), Portugal, Rumeenia, Lõunaslaavia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Uruguai.

11. Rahvusvaheline Konventsioon tollivormaliteetide lihtsustamiseks, alla kirjutatud Genfis 3. novembril 1923.

Riigikogu poolt vastu võetud 18. detsembril 1929 (RT 3 — 1930).

Eesti kohta jõusse astunud 28. mail 1930 (RT 24 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksa, Austria, Belgia (ei käi Belgia Kongo ja Ruanda-Urundi territooriumi kohta), Brasiilia, Briti Impeerium, Austraalia, Lõuna-Aafrika Unioon, Uus-Meremaa, India, Bulgaaria, Hiina, Taani, Egüptus, Eesti, Soome, Prantsusmaa (ei käi koloniide kohta), Kreeka, Ungari, Itaalia, Luksemburg, Maroko (Prantsuse protektoraat), Norra, Rumeenia, Hollandi (ühes koloniidega), Pärsia, Lõunaslaavia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Tunis (Prantsuse protektoraat).

12. a) Rahvusvaheline oopiumi konventsioon, sõlmitud Genfis 19. veebruaril 1925.

Riigikogu poolt vastu võetud 19. juunil 1930 (RT 51 — 1930).

Astub jõusse Eesti kohta 30. novembril 1930 (RT 77 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Austria, Belgia (ei käi Belgia Kongo ja Ruanda-Urundi territooriumi kohta), Briti Impeerium, Kanada, Austraalia, Lõuna-Aafrika Unioon, Uus-Meremaa ja Lääne-Samoa, India, Sarawak'i Riik, Bahamas, Bulgaaria, Taani, Poola (Danzig), Dominikaani Vabariik, Egüptus, Hispaania (ühes koloniidega ja Maroko protektoraadiga), Soome, Prantsusmaa (ühes koloniidega), Kreeka, Ungari, Itaalia (ühes koloniidega), Jaapan, Läti, Luksemburg, Monako, Uus-Hebriidide saared, Hollandi (ühes koloniidega), Portugal, Rumeenia, Sain-Marin, Salvador, Lõunaslaavia, Siiam, Sudan, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Venetsuela, Uruguai.

b) Protokoll Rahvusvahelise oopiumi konventsiooni kohta, alla kirjutatud Genfis 19. veebruaril 1925.

Riigikogu poolt vastu võetud 19. juunil 1930 (RT 51 — 1930).

Astub jõusse Eesti kohta 30. novembril 1930 (RT 77 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Briti Impeerium, Kanada, Austraalia, Lõuna-Aafrika Unioon, Uus-Meremaa, India, Sarawaki Riik, Bahamas, Bulgaaria, Egüptus, Hispaania, Soome, Kreeka, Jaapan, Läti, Luksemburg, Hollandi (ühes koloniidega), Portugal, Rumeenia, Salvador, Lõunaslaavia, Siiam, Sudan, Čehhoslovakkia, Venetsuela.

II.

Rahvusvahelised konventsioonid, mis sõlmitud mitmesuguste riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonide hoolel.

A. Enne Rahvaste Liidu asutamist sõlmitud rahvusvahelised konventsioonid.

1. Rahvusvaheline oopiumi konventsioon, sõlmitud Haagis 23. jaanuaril 1912.

Riigikogu poolt vastu võetud 19. mail 1922 (RT 109/110 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 20. aprillil 1923.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Albaania, Saksamaa, Ameerika Ühendriigid, Austria, Belgia, Boliivia, Brasiilia, Inglismaa, Bulgaaria, Čiili, Hiina, Kolumbia, Kosta-Rika, Kuuba, Taani, Poola (Danzig), Dominikaani Vaba Riik, Ekvadoor, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Gvatemala, Haiti, Honduras, Ungari, Itaalia, Jaapan, Läti, Libeeria,

Luksemburg, Mehhiko, Monako, Nikaragua, Norra, Panama, Hollandi, Peru, Poola, Portugal, Rumeenia, Salvador, Lõunaslaavia, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Uruguai, Venetsuela.

2. Rahvusvaheline konventsioon valge (kollase) fosfori tarvitamise kohta tulitikutööstustes, sõlmitud Bernis 26. septembril 1906.

Riigikogu poolt vastu võetud 27. oktoobril 1922 (RT 141/142 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 2. veebruaril 1928.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksa, Taani, Prantsusmaa (koloniidega), Itaalia, Luksemburg, Hollandi (ühes koloniidega), Helveetsia, Austria, Belgia, Bulgaaria, Hiina, Danzig, Hispaania, Eesti, Soome, Inglismaa (ühes teatavate koloniidega), Iirimaa, Ungari, Jaapan, Norra, Palestiina, Poola, Rumeenia, Rootsi, Čehhoslovakkia, Lõunaslaavia, Maroko (Prantsuse osa), Lõuna-Aafrika Unioon, Austraalia, Kanada, India, Uus-Meremaa.

3. Konventsioon tööstusliku omanduse kaitseks, sõlmitud Pariisis 20. märtsil 1883 ja revideeritud Washingtonis 2. juunil 1911.

Riigikogu poolt vastu võetud 29. novembril 1923 (RT 144 — 1923).

Eesti kohta jõusse astunud 12. veebruaril 1924.

Maksev Eesti ja järgmiste riikide vahelistes suhetes: Ameerika Ühendriigid, Dominikaani Vabariik, Prantsusmaa, Suur-Britannia, Itaalia, Jaapan, Mehhiko, Hollandi, Norra, Portugal, Hispaania, Helveetsia, Tunis, Austraalia, Austria, Belgia, Brasiilia, Bulgaaria, Kanada, Tseilon, Kuuba, Čehhoslovakkia, Danzig, Taani, Soome, Saksa, Kreeka, Ungari, Iiri Vaba Riik, Läti, Luksemburg, Prantsuse Maroko, Hispaania Maroko, Uus-Meremaa, Papua, Poola, Rumeenia, Rootsi, Süüria ja Liibanon, New-Guinea mandaatterritoorium, Trinidad-Tobago, Türgi, Lõunaslaavia.

4. Konventsioon tollitariifide rahvusvahelise Uniooni asutamise kohta, sõlmitud Brüsselis 5. juulil 1890.

Riigikogu poolt vastu võetud 4. detsembril 1923 (RT 147/148 — 1923).

Eesti kohta jõusse astunud 1. aprillil 1924.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Belgia, Kanada, Taani, Ameerika Ühendriigid, Prantsusmaa, Suur-Britannia, Itaalia, Hollandi, Rootsi, Helveetsia, Čehhoslovakkia, Hispaania, India, Norra, Poola, Rumeenia, Argentiina, Brasiilia, Čiili, Kuuba, Soome, Ungari, Portugal, Siiam, Venetsuela, Lõunaslaavia, Kolumbia, Egüptus, Ekvadoor, Kreeka, Jaapan, Läti, Mehhiko, Pärsia, Uruguai, Boliivia, Bulgaaria, Kosta-Rika, Eesti, Guatemala, Haiti, Peru, Türgi, Albaania, Austria, Belgia Kongo, Dominikaani Vabariik, Honduras, Ungari, Luksemburg, Nikaragua, Panama, Paraguai.

5. Rahvusvaheline Telegraafi konventsioon (Telegraafi Unioon), sõlmitud Peterburis 22. juulil 1875.

Riigikogu poolt vastu võetud 19. mail 1922 (RT 70 — 1922).

Eesti kohta jõusse astunud 7. juulil 1922.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Afganistan, Lõuna-Aafrika Unioon, Albaania, Saksamaa, Argentiina, Austraalia, Austria, Belgia (ühes koloniidega), Boliivia, Brasiilia, Bulgaaria, Čiili, Hiina, Vatikan, Kolumbia, Taani (ilma Feroeta), Danzig, Egüptus, Ekvadoor, Hispaania (ühes Baleaaride ja Kanaaria saartega), Eesti, Soome, Prantsusmaa (ühes koloniidega, Alžiir ja Maroko), Suur-Britannia (ühes koloniidega, protektoraatidega ja mandaatterritooriumidega), Kreeka, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Island, Itaalia (ühes koloniidega), Jaapan (ühes teatavate koloniidega), Läti, Liibanoni Vabariik, Leedu, Luksemburg, Monako, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi (ühes koloniidega), Pärsia, Poola, Portugal (ühes koloniidega), Lõuna-Rhodeesia, Saari territoorium, Siiam, Rootsi, Helveetsia, Süüria, Čehhoslovakkia, Tuniisia, Türgi, Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liit, Urugvai, Venetsuela, Lõunaslaavia.

6. Kokkulepe pornograafiliste väljaannete liiklemise ärahoidmiseks, alla kirjutatud Pariisis 4. mail 1910.

Riigikogu poolt vastu võetud 20. veebruaril 1923 (RT 33/34 — 1923).

Eesti kohta jõusse astunud 24. augustil 1924.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Albaania, Saksamaa, Austria, Belgia (ühes koloniidega), Brasiilia, Bulgaaria, Hiina, Taani, Island, Danzig, Egüptus, Hispaania, Eesti, Ameerika Ühendriigid, Soome, Prantsusmaa, Suur-Britannia (ühes koloniidega), Austraalia, Kanada, India, Uus-Meremaa, New-Foundland, Lõuna-Aafrika Unioon, Palestiina, Irak, Ungari, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Läti, Luksemburg, Monako, Norra, Hollandi (ühes koloniidega), Poola, Portugal, Rumeenia, St.-Marin, Siiam, Helveetsia, Čehhoslovakkia.

7. a) Revideeritud Berni konventsioon kirjanduse- ja kunstiteoste kaitse kohta, sõlmitud Berliinis 13. novembril 1908.

Riigikogu poolt vastu võetud 31. märtsil 1927 (RT 44 — 1927).

Eesti kohta jõusse astunud 9. juunil 1927 (RT 78 — 1927).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Austraalia, Austria, Belgia, Brasiilia, Bulgaaria, Kanada, Taani, Danzig, Hispaania, Eesti, Soome, Prantsusmaa (ühes koloniide ja protektoraatidega, seal hulgas Alžiir), Suur-Britannia (koloniidega, valdustega ja teatavate protektoraatidega), Palestiina, Kreeka, Haiti, Ungari, India, Iiri Vaba Riik, Itaalia, Jaapan, Luksemburg, Maroko (Prantsuse riba), Monako, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi (ühes koloniidega), Poola, Portugal (koloniidega), Rumeenia, Rootsi, Helveetsia, Süüria ja Liibanoni Vabariik, Čehhoslovakkia, Tuniisia, Lõuna-Aafrika Unioon, Lõunaslaavia.

b) Lisaprotokoll revideeritud Berni konventsiooni juurde, alla kirjutatud Bernis 20. märtsil 1914.

Riigikogu poolt vastu võetud 31. märtsil 1927 (RT 44 — 1927).

Eesti kohta jõusse astunud 9. juunil 1927 (RT 78 — 1927).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Taani, Hispaania, Suur-Britannia, Jaapan, Luksemburg, Monako, Hollandi, Helveetsia, Saksamaa, Belgia, Prantsusmaa ja Alžiir (ühes koloniide ja protektoraatidega), Norra, Rootsi, Tuniisia, Austria, Brasiilia, Bulgaaria, Danzig, Eesti, Soome, Ungari, Poola, Rumeenia, Čehhoslovakkia, Lõunaslaavia, Kanada, Palestiina, Iirimaa, Lõuna-Aafrika Unioon, Kreeka, Maroko (Prantsuse riba), Süüria ja Liibanoni Vabariik, Itaalia.

8. Konventsioon tsiviilprotsessi kohta, sõlmitud Haagis 17. juulil 1905.

Riigikogu poolt vastu võetud 23. novembril 1928 (RT 99 — 1928).

Eesti kohta jõusse astunud 22. jaanuaril 1930 (RT 96 — 1929).

Maksev järgmiste riikide vahelistes suhetes: Austria, Belgia, Helveetsia, Hispaania, Hollandi, Itaalia, Luksemburg, Norra, Poola ja Danzigi Vaba Linn, Portugal, Rootsi, Rumeenia, Saksamaa, Soome, Taani, Čehhoslovakkia, Ungari, Eesti, Läti, Lõunaslaavia.

9. Konventsioon teatavate reeglite ühtlustamiseks päästmise ja abiandmise alal merel, sõlmitud Brüsselis 23. septembril 1910.

Riigikogu poolt vastu võetud 26. märtsil 1929 (RT 34 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 20. veebruaril 1930 (RT 14 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Argentiina, Austria, Belgia (ja Belgia Kongo), Brasiilia, Kanada, Taani, Danzigi Vaba Linn, Hispaania, Ameerika Ühendriigid, Soome, Prantsusmaa, Suur-Britannia, Kreeka, Ungari, Itaalia (ühes asumaadega), Jaapan, Mehhiko, Nikaragua, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi, Poola, Portugal (ühes asumaadega), Rumeenia, Rootsi, New-Foundland, Uruguai, Eesti, Austraalia.

10. Konventsioon teatavate reeglite ühtlustamiseks laevade kokkupõrke alal, sõlmitud Brüsselis 23. septembril 1910.

Riigikogu poolt vastu võetud 26. märtsil 1929 (RT 34 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 20. veebruaril 1930 (RT 14 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Argentiina, Austria, Belgia (ja Belgia Kongo), Brasiilia, Kanada, Taani, Danzigi Vaba Linn, Hispaania, Ameerika Ühendriigid, Soome, Prantsusmaa, Suur-Britannia, Kreeka, Ungari, Itaalia (ühes asumaadega), Jaapan, Mehhiko, Nikaragua, Norra, Uus-Meremaa, Hollandi, Poola, Portugal (ühes asumaadega), Rumeenia, Rootsi, New-Foundland, Uruguai, Eesti, Austraalia.

11. Rahvusvaheline kokkulepe valgete orjadega kauplemise vastu võitlemiseks, sõlmitud Pariisis 18. mail 1904.

Riigikogu poolt vastu võetud 18. detsembril 1929 (RT 1 — 1930).

Eesti kohta jõusse astunud 15. oktoobril 1930 (RT 43 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Brasiilia, Itaalia, Saksamaa, Austria, Ungari, Hispaania, Prantsusmaa, Suur-Britannia, Hollandi, Portugal, Belgia, Rootsi, Lõunaslaavia, Čehhoslovakkia, Bulgaaria, Uruguai, Hiina, Danzigi Vaba Linn, Poola, Monako, Jaapan, Helveetsia, Kuuba, Soome, Irak, Eesti.

12. Rahvusvaheline konventsioon valgete orjadega kauplemise vastu võitlemiseks, sõlmitud Pariisis 4. mail 1910.

Riigikogu poolt vastu võetud 18. detsembril 1929 (RT 1 — 1930).

Eesti kohta jõusse astunud 15. oktoobril 1930 (RT 43 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Brasiilia, Itaalia, Saksamaa, Austria, Ungari, Hispaania, Prantsusmaa, Suur-Britannia, Hollandi, Portugal, Belgia, Rootsi, Lõunaslaavia, Čehhoslovakkia, Bulgaaria, Uruguai, Hiina, Danzigi Vaba Linn, Poola, Monako, Jaapan, Helveetsia, Kuuba, Soome, Irak, Eesti.

B. Pärast Rahvaste Liidu asutamist sõlmitud rahvusvahelised konventsioonid.

1. Rahvusvaheline konventsioon automobiilide liiklemise kohta, sõlmitud Pariisis 24. aprillil 1926.

Riigikogu poolt vastu võetud 16. detsembril 1927 (RT 4 — 1928).

Astus jõusse 24. oktoobril 1930 järgmiste riikide suhtes (RT 77 — 1930): Belgia, Bulgaaria, Hispaania, Soome, Suur-Britannia ja Põhja-Iirimaa, Kreeka, Ungari, Itaalia, Iiri Vaba Riik, Luksemburg, Maroko, Monako, Norra, Hollandi, Poola, Portugal, Rumeenia, Saari basseini territoorium, Tuniisia, Kuuba, Egüptus, Eesti, Läti, Siiam, Uruguai, Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liit, Lõunaslaavia, Čiili, Rootsi ja Prantsusmaa ühes järgmiste asumaadega: Ekvatoriaalne Aafrika, Lääne-Aafrika, Kamerun, Côte des Somalies Françaises, Etablissements Français de l'Océanie, Guadeloupe, Guyane, Prantsuse India, Indohiina, Madagaskar, Martinique, Uus-Kaledoonia, Réunion, Togo.

Edaspidi astub konventsioon jõussé: 28. oktoobril 1930 India kohta; 4. detsembril 1930 — Palestiina, Malta, Gibraltari ja Iraki kohta; 7. detsembril 1930 — Brasiilia kohta; 17. detsembril 1930 — Saksamaa kohta; 30. detsembril 1930 — Hollandi kohta ühes Hollandi Indiaga; 9. veebruaril 1931 — Vatikani kohta; 16. veebruaril 1931 — Taani kohta; 26. mail 1931 — Süüria ja Liibanoni kohta.

2. Rahvusvaheline konventsioon kaubaveo kohta raudteedel, sõlmitud Bernis 23. oktoobril 1924.

Riigikogu poolt vastu võetud 24. mail 1928 (RT 49 — 1928 ja RT 78 — 1928).

Eesti kohta jõusse astunud 1. oktoobril 1928 (RT 67 — 1928).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Austria, Belgia, Bulgaaria, Taani, Danzigi Vaba Linn, Hispaania, Soome, Prantsusmaa, Ungari, Itaalia, Läti, Luksemburg, Norra, Hollandi, Poola, Rumeenia, Saari Basseini territoorium, Rootsi, Helveetsia (ka Lichtenstein), Čehhoslovakkia, Eesti, Türgi, Kreeka, Portugal.

3. Rahvusvaheline konventsioon reisijate- ja pagasiveo kohta raudteedel, sõlmitud Bernis 23. oktoobril 1924.

Riigikogu poolt vastu võetud 24. mail 1928 (RT 49 — 1928).

Eesti kohta jõusse astunud 1. oktoobril 1928 (RT 67 — 1928).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Austria, Belgia, Bulgaaria, Taani, Danzigi Vaba Linn, Hispaania, Soome, Prantsusmaa, Ungari, Itaalia, Läti, Luksemburg, Norra, Hollandi, Poola, Rumeenia, Saari Basseini territoorium, Rootsi, Helveetsia (ka Lichtenstein), Čehhoslovakkia, Eesti, Türgi, Kreeka, Portugal.

4. Rahvusvaheline raadiotelegraafi konventsioon, üldmäärustik ja lisamäärustik, sõlmitud Washingtonis 25. novembril 1927.

Riigikogu poolt vastu võetud 20. detsembril 1928 (RT 11 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 22. märtsil 1929 (RT 29 — 1929 ja RT 64 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Ameerika Ühendriigid (välja arvatud Lisamäärustik), Kanada (välja arvatud Lisamäärustik), Hollandi (ühes asumaadega), Norra, Austria, Belgia (Kongo ja Ruanda Urundi), Taani, Suur-Britannia, Briti India, Maroko (välja arvatud Hispaania piirkond), Uus-Meremaa, Ungari, Čehhoslovakkia, Rootsi, Süüria-Liibanoni territooriumid, Eesti, Mehhiko, Iiri Vaba Riik, Itaalia (ühes asumaadega), Soome, Jaapan, Hispaania (ühes Guinea koloniiga), Lõuna-Aafrika Unioon, Austraalia, Siiam, Bulgaaria, Portugal (ühes asumaadega), Saksamaa, Venetsuela, Lõunaslaavia, Pärsia, Island, Boliivia, Čiili, Kreeka, Libeeria.

5. Leping sõjast, kui rahvusliku politika vahendist, keeldumise kohta, sõlmitud Pariisis 27. augustil 1928.

Riigikogu poolt vastu võetud 8. veebruaril 1929 (RT 13 — 1929).

Eesti kohta jõusse astunud 24. juulil 1929 (RT 71, 93 ja 96 — 1929).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Saksamaa, Ameerika Ühendriigid, Belgia, Prantsusmaa, Suur-Britannia, Kanada, Austraalia, Uus-Meremaa, Lõuna-Aafrika Unioon, Iiri Vaba Riik, India, Itaalia, Poola, Čehhoslovakkia, Jaapan, Eesti, Afganistan, Albaania, Austria, Bulgaaria, Hiina, Kuuba, Taani, Dominikaani Vabariik, Egüptus, Abessiinia, Soome, Guatemala, Ungari, Island, Läti, Libeeria, Leedu, Hollandi, Nikaragua, Norra, Panama, Peru, Portugal, Rumeenia, N.S.V. Liit, Lõunaslaavia, Siiam, Hispaania, Türgi, Rootsi, Pärsia, Kreeka, Honduras, Čiili, Luksemburg, Danzigi Vaba Linn, Kosta-Rika, Venetsuela, Mehhiko, Helveetsia, Paraguai, Haiti.

6. Leping Spitsbergeni kohta, sõlmitud Pariisis 9. veebruaril 1920.

Riigikogu poolt vastu võetud 4. veebruaril 1930 (RT 14 — 1930).

Eesti kohta jõusse astunud 7. aprillil 1930 (RT 37 — 1930).

Maksev järgmiste riikide suhtes: Afganistan, Ameerika Ühendriigid, Argentiina, Austraalia, Belgia, Suur-Britannia, Bulgaaria, Dominikaani Vabariik, Egüptus, Hispaania, Hiina, Hollandi, India, Jaapan, Itaalia, Eesti, Norra, Prantsusmaa, Rootsi, Lõunaslaavia, Uus-Meremaa, Taani, Soome, Kreeka, Hedžas, Ungari, Monako, Portugal, Rumeenia, Helveetsia, Venetsuela, Čiili, Saksamaa, Kanada.

7. Üleilmline postikonventsioon ja selle juurde käivad kokkulepped (A, B, C, D, E, F, G), alla kirjutatud Londonis 28. juunil 1929.

Riigikogu poolt vastu võetud 19. juunil 1930 (RT 50 — 1930).

Jõusse astunud 1. juulil 1930.

Maksev järgmiste riikide suhtes: Kanada (A); Hollandi (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Norra (A), (B), (C), (D), (E), (G); Island (A), (B), (C), (D), (E); Taani (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Rootsi (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Ühendriigid (ühes saarte valdustega peale Filipiinide) (A); Mehhiko (A); Helveetsia (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Belgia (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Belgia Kongo (A), (B), (C); Tunis (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Austria (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Hispaania (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Saar (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Soome (A), (B), (C), (D), (E), (G); Vatikan (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Maroko (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Austraalia (A); India (A), (B), (C); Ungari (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); N.S.V. Liit (A), (B); Eesti (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Siiam (A), (B), (C), (D), (E), (G); Hedžas ja Neid (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Luksemburg (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Uus-Meremaa ja Lääne-Samoa (A), (B); Itaalia (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G); Egüptus (A), (B), (C), (D), (E), (G); Paraguai (A), (B), (C), (D), (E), (F), (G).

Välisminister J. Lattik.

---

583. Teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.

Alus: Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse (RT 27 — 1927) §§ 4 ja 6 ja ülemääraliste riigiteenijate koosseisude ja tasude määramise ja ajutiste tööjõudude palkamise juhtnöörid (RT 76 — 1928).

Teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis (RT 70 — 1929) veeteede valitsuse alal, ühes muudatusega (RT 15 — 1930), muudetakse ja pannakse maksma 1. novembrist 1930 kuni 31. märtsini 1931 järgmiselt:

Ameti või teenistuskoha nimetus	Teenijate arv	Kuupalk	Lisatasud
Veeteede valitsus.			
Ekspluatatsiooni juhataja	1	200.—	
Laevakere mõõtja	1	155.—	
Kõrgesagedusevoolu tehnik	1	120.—	
Laovalitseja	1	110.—	Korter, küte, valgustus
Raamatupidaja	4	90.—	
Kütteainete korraldaja	1	85.—	
Laovalitseja abi	2	80.—	
Noorem raamatupidaja	2	80.—	
Autojuht	1	75.—	Korter
Vanem arveametnik	3	75.—	
Vanem kantseleiametnik	3	65.—	
Meremärkide lao ülevaataja	1	60.—	
Kantseleiametnik	2	60.—	
Kojamees	1	60.—	Korter, küte, valgustus
Käskjalg	2	60.—	
Uksehoidja	1	60.—	Korter, küte, valgustus
Öövaht	2	50.—	
Koristaja	4	45.—	
Ehitustööd.			
Töödejuhataja insener	1	185.—	
Jõgede süvendustööde juhataja	1	150.—	

Ameti või teenistuskoha nimetus	Teenijate arv	Kuupalk	Lisatasud
Kümnik	2	100.—	
Vanem joonestaja	1	75.—	
Joonestaja	1	70.—	
Kantseleiametnik	1	60.—	
Süvendustööd.			
Kapten	1	155.—	
Kapten	3	140.—	
Süvendaja juht	2	120.—	
Mehaanik	1	120.—	
Järelevalve mehaanik	1	110.—	
Mehaanik	1	110.—	
Mehaanik	2	100.—	
Mehaanik	2	80.—	
Arveametnik	1	70.—	
Madrus	7	63.—	
Tuletornide töökoda.			
Töökoja juhataja (ühtlasi meremärkide korraldaja)	1	170.—	
Töökoja juhataja abi	1	110.—	
Asjaajaja-arveametnik	1	80.—	
Meremärkide panijad laevad.			
Tüürimees	3	130.—	
Pootsmann	2	70.—	
Puusepp	3	65.—	
Kütja	3	65.—	
Madrus	4	63.—	
Tulelaevad ja tuletornid.			
Assistent	4	75.—	
Pootsmann	4	70.—	
Kütja	6	65.—	
Madrus	7	63.—	
Kokk	2	63.—	
Tuletorni motorist	1	60.—	
Tuletorni teenija	10	60.—	Korter, küte, valgustus
Sadamad ja nende ujuvad abinõud.			
Tallinna sadam.			
Sillavaht	12	60.—	
Elektri kraana juht	10	60.—	Iga kraana töötamise tunni eest 20 senti. Iga kraana töötamise ületunni eest 75 senti tarvitajate arvel
Tuletõrjuja	4	60.—	Korter
Kojamees (ka kütja ait nr. 3)	1	60.—	Korter, küte, valgustus
Väljakäigukohtade puhastaja	1	60.—	
Koristaja	1	45.—	
Pärnu sadam.			
Käskjalg-kojamees	1	55.—	Korter

Ameti või teenistuskoha nimetus	Teenijate arv	Kuupalk	Lisatasud
Sisevete sadamad.			
Laovaht	1	60.—	
Koristaja	1	45.—	
Raiooni korraldaja	3	40.—	
Rannasadamad.			
Ülevaataja	3	40.—	
Loksa elling.			
Laevade paigutaja (ühtlasi ellingu masinist)	1	80.—	Korter, küte, valgustus
Jäälõhkujad.			
Mehaanik	1	155.—	
Mehaanik	2	120.—	
Assistent	3	75.—	
Elektrik	1	70.—	
Motorist	1	70.—	
Pootsmann	3	70.—	
Puusepp	2	65.—	
Määrija	3	65.—	
Kütja	7	65.—	
Madrus	6	63.—	
Kokk	3	63.—	
Kajutiteenija	1	55.—	
Sadamate abilaevad.			
Kapten	1	100.—	
Assistent	2	75.—	
Motorist	1	70.—	
Motorist	2	65.—	
Kütja	3	65.—	
Madrus	5	63.—	
Rannasõiduliinid.			
Kapten	1	170.—	
Kapten (ühtlasi Virtsu tuletorni ja Virtsu ning Kuivastu sadamate ülevaataja)	1	140.—	Korter, küte, valgustus
Mehaanik	1	140.—	
Vanem motorist	1	100.—	
Peipsijärve alandustööd.			
Juhataja	1	300.—	
Juhataja abi	1	200.—	
Tööjuht	1	150.—	
Tööjuht	1	130.—	
Asjaajaja-raamatupidaja	1	120.—	
Vanem tehnik	1	120.—	
Minöör	1	110.—	
Tehnik	1	100.—	
Lao ülevaataja	1	90.—	
Raamatupidaja	1	80.—	
Vanem kantseleiametnik	1	65.—	

Tallinnas, 1. novembril 1930.

Teedeminister A. Jürman.

Kantselei juhataja A. Oja.

584. Kohtu- ja siseministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.

Alus: Riigiasutiste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse §§ 4 ja 6 (RT 27 — 1927) ja Vabariigi Valitsuse poolt 12. septembril 1928 ülemääraliste teenijate koosseisude ja tasude määramiseks vastu võetud juhtnöörid (RT 76 — 1928).

Kohtu- ja siseministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis (RT 74 — 1929) muudetakse arvates 10. septembrist 1930 järgmiselt:

Ameti nimetus	Arv	Palk kuus	Lisatasud	Kellele vahendita allub
Suurendatakse:				
Administratiiv-osakond.				
Perekonnaseisu arhiivi ametnik	1	65.—	—	Administratiiv-osakonna direktorile
Perekonnaseisu arhiivi ametnik	2	60.—	—	
Kokku	3			

25. septembril 1930.

Kohtu- ja siseminister A. Anderkopp.

Kantselei direktor O. Treufeldt.

Nõmme linnavolikogult 26. septembril 1930 vastu võetud

585. Sundmäärus metsakaitse kohta Nõmme linnas.

Antud Linnaseaduse § 108 ja Riigikogu poolt 19. juunil 1925 vastu võetud Suvitus- ja ravitsuskohtade seaduse (RT 109/110 — 1925) § 13 alusel.

§ 1. Vabariigi Valitsuse poolt määratud Nõmme linna sanitaarkaitseraiooni piirkonnas, olgu see riigi-, era-, või linna rendimaadel, on linnavalitsuse kirjaliku loata keelatud rikkuda või maha võtta kasvavaid mändi vanuse peale vaatamata.

§ 2. Linnavalitsuse poolt kirjalikult lubatud ulatuses ja arvus võimaldatakse mändade mahavõtmist:

a) kui on tarvis ehituste ja vajalikkude teede alla määratud maa-alasid puhastada;

b) kui kasvav mets varjab päikesekiirte juurdepääsu elamu akendele;

c) kui mõned muud väga tungivad põhjused seda vajalikuks teevad.

§ 3. Maa-alade valdajad on kohustatud linnavalitsuse määramisel maha võtma ja ära põletama haiged puud ja põõsad, kui need on kardetavad tervetele.

§ 4. Kui kõrvalised isikud mändi maha võtavad või rikuvad, on maa-ala valdaja kohustatud sellest teatama politseile või linnavalitsusele süüdlaste vastutusele võtmiseks.

§ 5. Kruntidel, millel puudub mets, peab jäetama vähemalt viiendik osa krundist metsastamiseks.

§ 6. Selle sundmääruse vastu eksijad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

§ 7. See sundmäärus astub jõusse 2 nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas ja sellest peale kaotab maksvuse Nõmme linnavolikogu sundmäärus metsakaitse kohta Nõmme linna administratiiv-piirkonnas, mis avaldatud Riigi Teatajas 50 — 19. juunil 1928.

Linnapea J. Lindemann.

Sekretär A. Malkus.

Hind 10 senti. Riigi trükikoja trükk.